

SEPTEMBER

Die 4 Septembris

S. Moysis, legislatoris et prophetæ

Memoria

Ant. ad introitum

Sir 45, 1

Dilēctus Deo et hominibus Mōyses cuius memōria in benedictiōne est.

Collecta

Dōmine, qui per Mōysen eduxisti pōpulum tuum de terra captivitātis, eīque sanctam legem tuam tradidisti, fac nos, quæsumus, a peccāti servitūte liberātos, ita tuis inhærere mandātis, ut ad pātriam perveniāmus ætērnā.
Per Dōminum.

LECTIO PRIOR (propr.)

Non surrexit ultra propheta in Israel sicut Mōyses

Lectio libri Deuteronomii

34, 1 - 12

In diēbus illis:

Ascēdit Mōyses de campēstribus Moab super montem Nebo, in vērticem Phasga contra Iéricho. Ostenditque ei Dōminus omnem terram Gálaad usque Dan et univērsū Néph-tali, terrāmque Ephraim et Manāsse et omnem terram Iuda usque ad mare novissimum, et austrālem partem et latitūdi-

nem campi Iéricho, civitátis palmárum, usque Segor. Dixitque Dóminus ad eum: «Hæc est terra, pro qua iurávi Abraham, Isaac et Iacob dicens: «Sémini tuo dabo eam». Vidisti eam óculis tuis, et non transibis ad illam».

Mortuúsque est ibi Móyses, servus Dómini, in terra Moab, iubénte Dómino; et sepelivit eum in valle terræ Moab contra Phogor, et non cognóvit homo sepúlcrum eius usque in præsentem diem. Móyses centum et viginti annórum erat quando mórtuus est. Non caligávit óculus eius nec dentes illius moti sunt. Fleverúntque eum filii Israël in campétribus Moab trigínta diébus; et compléti sunt dies planctus lugéntium Móysen.

Iósue vero, fílius Nun, replétus est spírítu sapiéntiæ, quia Móyses pósuit super eum manus suas; et oboediérunt ei filii Israël, fecerúntque sicut præcépit Dóminus Móysi.

Et non surréxit ultra prophéta in Israël sicut Móyses, quem nosset Dóminus fácie ad fáciem, in ómnibus signis atque porténtis, quæ misit per eum, ut fáceret in terra Ægypti Pharaóni et ómnibus servis eius universæque terræ illius, et cunctam manum robústam mágnaque mirabilia, quæ fecit Móyses coram univérso Israël.

Verbum Dómini.

PSALMUS RESPONSORIUS

Deut 32, 1 - 2. 3 - 4a. 10 - 11 (R. 3)

R̄. Nomen Dómini invocábo; date magnificéntiam Deo nostro.

1 Audíte, cæli, quæ loquor
áudiat terra verba oris mei.
Concréscat ut plúvia doctrína mea
fluat ut ros elóquium meum. R̄.

2 Quia nomen Dómini invocábo;
date magnificéntiam Deo nostro.
Dei perfécta sunt ópera,
Et omnes viæ eius iudícia. R̄.

3 Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos
et super eos vólitans,
expándit alas suas et assúmpsit eum
atque portávit in húmeris suis. R̄.

ALLELUIA

cf Ex. 15, 1

R̄. Allelúia. V̄. Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est. R̄. Allelúia.

EVANGELIUM (pr.)

«Non Móyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater»

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 28-35

In illo témpore :

Dixerunt Iudæi ad Iesum: «Quid faciémus ut operémur ópera Dei?» Respóndit Iesus et dixit eis: «Hoc est opus Dei, ut credátis in eum quem misit Ille». Dixerunt ergo ei: «Quod ergo tu facis signum, ut videámus et credámus tibi? Quid operáris? Patres nostri manna manducáverunt in desérto, sicut scriptum est: Panem de cælo dedit eis manducáre». Dixit ergo eis Iesus: «Amen, amen dico vobis: Non Móyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum: panis enim Dei est qui descéndit de cælo et dat vitam mundo».

Dixerunt ergo ad eum: «Dómine, semper da nobis pa-

nem hunc». Dixit eis Iesus: «Ego sum panis vitæ; qui venit ad me non esuriet, et qui credit in me non sitiет umquam.»

Verbum Dómini.

vel (propr.) «*Ecce apparuerunt Moyses et Elias cum Iesu loquentes*»

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Matthaéum 17, 1-9

In illo témpore :

Assúmit Iesus Petrum et Iacóbum et Ioánnem fratrem eius, et ducit illos in montem excélsu seórsum. Et transfigurátus est ante eos, et resplénduit fácies eius sicut sol, vestiménta autem eius facta sunt alba sicut lux. Et ecce aparuit illis Móyses et Elías cum eo loquéntes. Respóndens autem Petrus dixit ad Iesum: «Dómine, bonum est nos hic esse: si vis, fáciam hic tria tabernácula, tibi unum et Móysi unum et Elíæ unum».

Adhuc eo loquente, ecce nubes lúcida obumbrávit eos, et ecce vox de nube dicens: «Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácu: ipsum audíte». Et audiéntes discípuli cecidérunt in faciem suam et timuérunt valde. Et accéssit Iesus et tétigit eos dixitque eis: «Súrgite et nolite timére». Levántes autem óculos suos, néminem vidérunt nisi solum Iesum. Et descendéntibus illis de monte, præcépit eis Iesus dicens: «Némini dixéritis visiónem, donec Fílius hóminis a mórtuis resúrgat».

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe múnere, Dómine,
in beáti Móysis commemoratióne deláta,

ut fidélium tuórum oblátio in Eius sacrificium tránseat
qui novum æternúmque Testaméntum
suo ságuine consecrávit.

Qui tecum vivit.

Ant. ad communionem

Ex 16,15

Iste est panis, quem Dóminus dedit vobis ad vescéndum.

Post communionem

Deus, qui pópulum tuum
per quadragínta annos in desérto manna cibásti,
et in terram promíssam introduxísti,
præsta nobis fámulis tuos, ut hoc cæléste convívium,
sit nobis, vitæ præsentis auxiliu páriter ac futúre.
Per Christum.